

DE IMPEDIMENTO ORDINIS.

DISTINCTIONIS TRIGESIMÆ-SEPTIMÆ SYNOPSIS.

*Occidens proprium mulier violenta maritum,
Nullo deinde aliis nubere jure potest.*

Sic incipit : *Sunt igitur.*

Sic terminat : *Usquequo consentiat.*

1. **C**onnectitur hæc distinctio cum superiori. In illâ egit Magister de impedimento erroris conditionis servilis ; & hætenus de impedimentis, quæ reddunt personas inhabiles ad contrahendum, medias inter plenè legitimas, & penitus illegitimas ; sed in præsentî determinat de impedimentis statuentibus personas omninò illegitimas ad contrahendum ; & primò de ordine, & uxoricidio : ergo rectè hæc distinctio consonat superiori.

2. Consequentiâ probatur : Priùs est agere de impedimentis, quæ non reddunt personas omninò illegitimas ad contrahendum, sed cum certis conditionibus, & determinatis personis, ut error conditionis servilis, & alia hujusmodi, quàm de impedimentis, quæ omninò, & absolutè reddunt personas inhabiles ad contrahendum, eò quòd de minori ad majus semper formetur ascensus ; sed Magister in superiori distinctione egit de impedimento erroris conditionis servilis, & hætenus de iis, quæ non constituunt personas omninò illegitimas ad contrahendum ; & in præsentî jam determinat de iis, quæ ipsas reddunt omninò ineptas, & primò de ordine, & uxoricidio : ergo rectè connectuntur.

3. Dividitur præsens distinctio in duas præcipuas partes. In quarum primâ Magister detegit, quomodò per ordinem sacrum impediatur Matrimonium. In secundâ verò declarat, etiam per uxoricidium Matrimonium ipsum retardari.

4. PRO PRIMÆ igitur partis clarâ ostensione, hæc prima statuitur conclusio : *Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi non possunt contrahere Matrimonium ; alii verò in minoribus constituti ordinibus, ut Exor-*

ci-

ciste, Ostiarii, Lectores, & Acolyti possunt, nisi voto continentis, aut Religionis sint astricti. Hanc aliquibus Patrum autoritatibus firmat conclusionem Magister, modò hic à nobis apponendis, & pro modulo nostro exponendis.

5. Illam tamen non incongruè deducimus ex Magistro asserente in litterâ, quosdam esse ordinis, in quibus Matrimonium nullatenus contrahi valet ; & si de facto contrahatur, nullum censetur, & omninò dirimitur, etiamsi intercesserit copula : Hujusmodi enim sunt Sacerdotium, Diaconatus, & Subdiaconatus. In aliis verò ordinibus permittitur fortiri conjugium, nisi Religionis habitum sumpserint, vel continentia votum emiserint.

6. Probatur jam primò assertum Leonis Papæ valido testimonio in Epist. Nicææ Abbat. dist. 32. cap. *Seriatim*, dicente : *Clericos, Lectores, Ostiarios, Exorcistas, Acolytos, si extra votum, & habitum inveniuntur, & continentiam profiteri nolunt, uxorem ducere virginem Ecclesia Romana permittet, non viduam, vel repudiatam.* Sed dum minoribus initiatis ordinibus permittit Ecclesia Romana uxorem ducere, reverà excludit majoribus initiatos ordinibus, scilicet Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos : igitur hi non poterunt Matrimonium contrahere, quanvis alii valeant ; dummodò voto continentia, aut Religionis habitu irretiti non sint.

7. Secundò etiam ex Cartaginensi Concilio, ibidem cap. *Placuit*, probatur : *Placuit Episcopos, Presbyteros, Diaconos, Subdiaconos etiam ab uxoribus abstinere ; ceteros verò Clericos ad hoc non cogi.* Sed dum Concilio placuit arcere ab uxoribus Episcopos, Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos, non verò ceteros alios Clericos, satis clarè innuit, illos non posse validum contrahere Matrimonium ; estò alii Clerici minoribus initiati ordinibus, & non voto aliquo continentia, aut Religionis habitu astricti, validè possint : ergo.

8. Tertio ex Sextâ Generali Synodo, cap. *Si quis*, idipsum expressè comprobatur : *Si quis eorum, qui ad clericatum accedunt, voluerit nuptiali lege mulieri copulari, hoc ante ordinem Subdiaconatus faciat.* Ergo qui ad clericatum accedunt, & ante Subdiaconatus ordinem voluerint nuptiali lege mulieri copulari, ritè & aptè hoc efficere poterunt ; secus si Subdiaconatus ordinem jam susceperit : ergo quia Subdiaconus est prohibuitum contrahere Matrimonium : alii quoque altiori ordine pollentibus ; non verò ceteris clericis ab Subdiaconatus ordinem non accedentibus, nisi alio ex capite sint inhabiles.

9. Quarto roboratur alio perspicuo testimonio, quod suppeditat

in textus littera Calixtus Papa, & habetur dist. 27. cap. *Presbyteris*, dicente: *Presbyteris, Diaconibus, Subdiaconibus, Monachis concubinas habere, seu Matrimonium contrahere, penitus interdiximus.* Ergo solum iis inre dicitur Matrimonium contrahere, qui à Calixto recensentur, & non aliis: ergo quavis ordinibus majoribus initiati inhabilis existant ad contrahendum; tamen qui in minoribus tantum sunt constituti, & nullo continentiae voto, aut Religionis habitu astricti, possunt contrahere.

10. Quintò, sic ferè eadem verborum serie promovet Gregorius Papa assumptum dist. 28. cap. *Nullum*, quod fideliter recensent Magister: *Nullum facere Subdiaconum Episcopi presumant, nisi qui se castè victurum promiserit.* Sed qui se promittit in manu Episcopi castè victuram, continentiam vovet, & tenetur ad eam: ergo quia non solum Subdiaconatus ordini repugnat Matrimonium, verum & aliis superioribus gradibus; sed minoribus initiati ordinibus, sub hoc non comprehenduntur decreto: ergo poterunt validè contrahere Matrimonium.

11. Sextò ratione suadet: Omnis ordo sacer, ut Subdiaconatus, Diaconatus, Presbyteratus, & Episcopatus, eò quòd accedant ad altioris altaris gradum, exigit, quòd eorum Ministri habeant munditiam mentis, & corporis; sed hanc omninò non assequuntur munditiam, qui Matrimonium contrahere possunt; ut ex se claret: igitur iis ordinibus constituti non valent conjugium perficere; secus qui minoribus initiantur.

12. Sed oppones primò: Sicut virtus non opponitur virtuti, sed omnes inter se rectè cohærent, sic Sacramentum cum Sacramento non pugnat, sed omnia simul conveniunt: ergo ordo & Matrimonium cum duo sint Sacramenta, debent invicem cohærere, nullamque oppositionem habere; sed quòd alteri non opponitur, nullum ipsi impedimentum affert: ergo ordo sacer non impedit Matrimonium; proindeque majoribus initiati ordinibus possunt licitè ac validè Matrimonium contrahere.

13. Respondetur, quòd licet virtus una aliis non opponatur quantum ad habitum; nihilominus status provenientes ab ipsis aliquandò sunt impossibiles, ut conjugalis, & virginalis; sæcularis, & Religiosus. Unde, cum Sacramenta diversa diversos respiciant status; quemadmodum ordo respicit statum continentiae virginalis, vel vidualis; Matrimonium verò continentiae conjugalis statum; ideo sacer ordo impedit Matrimonium contrahendum, & dirimit contractum.

14. Oppones secundò: Si Sacramentum ordinis sacri impediret

Matrimonium; pari jure Sacramentum Matrimonii impediret ordinem sacrum; sed Matrimonium non impedit susceptionem ordinis sacri, cum plerique conjugati ad Episcopalis dignitatis apicem evecti sint: ergo nec ordo sacer valet Matrimonium contrahendum impedire, nec contractum dirimere.

15. Respondetur negando Majorem, & paritatem. Quia, etsi Matrimonium non retardet ordinis sacri susceptionem; tamen ordo sacer impedit Matrimonium contrahendum, & contractum dirimit. Nam in virtutum progressu; secundum communem, verioreque regulam, semper ascendimus à statu imperfectiori ad perfectiorem; nunquam verò à perfectiori statu ad imperfectiorem descendimus, aliàs non rectus, sed inordinatus foret perfectionis ordo, cum debeamus ire de virtute in virtutem; cum ergò Matrimonium collocet contrahentes ipsum in statu imperfectioris; ordo verò in perfectionis statu constituat; ideo Matrimonium non impedit susceptionem ordinis sacri, bene verò ordo sacer Matrimonii contractionem omninò retardat; sicut passim dicimus, quòd de sæculo ad Religionem licet ascendere, non de Religione ad sæculum descendere.

16. Oppones tertio: Idem est ordo sacer hactenus pro Latinis ac pro Græcis institutus; sed sacer ordo non impedit Matrimonium apud Græcos, sive Orientalem Ecclesiam: ergo nec apud Latinos, sive Romanam impedire debet. Nec valet si dicas, quòd à nobis superadditur votum, ratione cujus ordo Matrimonium impediatur, quia tunc impedimentum ordinis reverà à voti impedimento non differret, quòd doctrinæ Magistri non consonat.

17. Respondetur cum Seraphico Doctore hic negando Consequentiam. Nam statutum conditum ab Ecclesia pro ordinum susceptione, præsertim arctat Latinos, quam Græcos, etsi illos aliquomodo astringat; quia Latini huic Ecclesiae ordinationi ultronei se subjecerunt; Græci verò in suà ruditate permanserunt, & hactenus irretiti suis in sæcibus volutantur.

18. Caterum, præfatæ Bonaventuræ solutioni addimus, quòd etsi potuerit olim uti Sacerdos uxore habità ante ordines apud Græcos ex cap. *Cum olim in decretalibus de Clericis conjugatis*, modò jam illis, & nobis est prohibitum, ut passim censent Doctores apud Frassenium tom. 4. tract. 3. disp. ult. art. 3. §. 9. cum Arcudio lib. 7. cap. 33. & Berulle de Caus. Matrim. q. 1. §. de Ord. pag. 80. quanquam aliis aliter sentiant; à quò nos supersedere decrevimus, cum nostri muneris præsens non sit resolutio. Et hæc de primâ distinctionis parte sufficiant.

19. PRO SECUNDÆ verò, & ultimæ distinctionis partis indagine, hæc secunda præfigitur conclusio: *Interfectores suarum conjugum penitus interdicitur ad alias transire nuptias.* Quam primò probat Magister ex Nicolao Papâ dist. 33. q. 2. cap. *Interfectores*, his verbis: *Interfectores suarum uxorum impediuntur, nè ad aliud Matrimonium transeant.* Sed dum suarum uxorum occisores impediuntur, nè ad aliud transeant Matrimonium, reverà prohibetur ipsis ad novas transire nuptias: ergo suarum conjugum interfectores nequeunt alias ducere uxores.

20. Secundò etiam probat ex Pio Papâ ibidem, cap. *Quicumque*, dicente: *Quicumque propriam uxorem absque lege, & sine causa interfecerit, aliamque duxerit, armis depositis, publicam agat pœnitentiam.* Sed non tenetur publicam agere pœnitentiam, si aliam posset ducere uxorem: ergo quia propriæ uxoris occisor aliud non potest contrahere Matrimonium.

21. Tertiò suaderi valet ex illo vulgari proverbio: In eò, in quo quis peccat, in eò puniendus est; sed qui suam propriam occidit uxorem, peccat intra Matrimonium: ergo in ipso Matrimonio puniendus est; sed aliter puniri non valet, nisi quòd aliam non possit ducere uxorem: igitur interfectores suarum conjugum meritò interdicitur posse ad alias nuptias transire.

22. Sed oppones primò: Si quis occideret uxorem alienam, non redderetur inhabilis ad Matrimonium propter homicidium: ergo nec deberet reddi inhabilis ad aliud contrahendum Matrimonium propter uxoricidium. Consequentia probatur: Vir in uxorem propriam plus potest, quàm in alienam: ergo si occisio alienæ uxoris virum non retardat à Matrimonii contractione, nec propriæ uxoris cædes ipsum impedire poterit.

23. Respondetur negando Consequentiam. Quia licet occisori alienæ uxoris non prohibeatur posse contrahere Matrimonium; tamen interemptori propriæ meritò interdicitur; quia offendit Matrimonium in se, sive magnam illi irrogat injuriam, dum propriam interficit uxorem; ideoque in se debet puniri, prohibendo ipsi posse aliud contrahere Matrimonium; non sic contingit, dum aliena internecatur uxor; atque adeò Matrimonium in tali non impeditur casu.

24. Oppones secundò: Matrimonii bono magis dissonat adulterium, quàm homicidium; sed etsi magis Matrimonii bono sit dissonum adulterium, quàm homicidium, non impedit adulterium simpliciter Matrimonium: ergo nec uxoricidium impedire debet, cum minus bono Matrimonii dissonet.

Ref:

25. Respondetur negando absolute Majorem, & Consequentiam. Quia, etsi adulterium dissonet Matrimonii bono, non magis, nec tantum ac uxoricidium; imò plus notabiliter opponitur uxoricidium, quàm adulterium; quia uxoricidium est contra Matrimonii substantiam, ut ex se clare, cum destruat subjectum; at adulterium est contra bonum fidei sine quo Matrimonium valet esse, ut sæpè contingit: ergo non incongruè deducitur, quòd uxoricidium non retardet Matrimonium, ex quo adulterium non impedit, cum nullum sit inter ipsa simile.

26. His præactis, dubium quoddam satis arduum superferit Magister in textus litterà, dum Nicolai Papæ auctoritatem supra appositam profert, scilicet: *An liceat viris uxores adulteras interficere?* Et respondet negativè, tametsi tanti Pontificis auctoritas opposito favere videatur.

27. Quod sic primò suadet Magister: Ecclesia nunquàm criminalis materiali gladio ferire jubet, sed solum spirituali; sed ex eò quòd Ecclesia veræ ac sanctæ doctrinæ Magistra, nunquàm criminalis materiali gladio ferire jubeat, sed solum spirituali, non licet viris uxores adulteras interficere: ergo juxta Ecclesiæ Canones hoc ipsis extat prohibitum.

28. Secundò ex ipso Magistro probatur: Licet mundanæ leges, ut aliquibus placuit, permittant viris posse proprias in adulterio deprehensas occidere uxores; tamen Ecclesia, quæ nullis mundanis infringitur legibus, hoc prohibet, & tanquam illicitum damnat; sed Ecclesia, ejusque supremum Caput est infallibilis fidei, morumque regula: igitur uxores adulteras occidere, etiam viris propriis non licet.

29. Tertiò, aliis similiter rationibus, & congruentiis hoc ipsum probari poterat: Quoad fornicationis, sive adulterii culpam vir & femina suppare arbitrantur; sed nulli mulieri ex lege aliquà licet occidere virum adulterum: ergo nec viro alicui uxorem in adulterio deprehensam perimere, erit licitum; cum par sit utrobique criminis ratio.

30. Quartò ex Joanne cap. 8. mirabilem mulieris adulteræ historiam describente, ubi Christus Dominus ipsam increpantibus dixit: *Qui sine peccato est vestrum, primus in eam lapidem mittat.* Ergo noluit Dominus, quòd aliquis pro libito occidere possit uxorem in adulterio deprehensam, nisi mundam à peccato conscientiam haberet: ergo cum rem difficilem à Judæis postularet Dominus, non incongruè ex apposito inferur loco, quòd non liceat viris, proprias in adulterio deprehensas interimere uxores.

31. Quintò: Qui uxorem adulteram propriam occidit auctoritate;

re-

revera in ipso opere agit contra jus divinum, & canonicum; sed qui in ipso opere contra jus divinum, & canonicum agit, non licite operatur: ergo quia interficere uxorem in adulterio deprehensam non licet. Major probatur: Vir tenetur, juxta divinum, & canonicum jus, uxorem in adulterio deprehensam animadvertere, non interficere; cum Deus in lege gratiæ semper sit paratus, peccata condonare; quemadmodum colligitur ex mulieris adulteræ mirabili exemplo: ergo qui propria autoritate uxorem adulteram occidit, haud dubie in ipso opere agit contra jus divinum, & canonicum; ac proinde illicite operatur.

32. Sexto: Matrimonia, ejusque matrimoniales causæ debent tractari lege poli, & non lege fori, sive secundum jus canonicum, & non civile: ergo licet jus civile statuatur, licitum fore viro occidere uxorem propriam in adulterio deprehensam, hocque sustineat Ecclesia ad terrorem malorum; nihilominus decisione Ecclesiæ firmiter est adhærendum, cum sit Magistra veritatis, ipsique datum jus civile corrigere, docens non esse occidendam, sed potius dimittendam: ergo nullo ex jure licet interimere adulteram.

33. Septimò denique probatur, eò quòd oppositum huic resolutioni extet expressè damnatum à N. SS. D. Alexandro Papâ Septimo, hanc propositionem ex vaticissimo Theologorum cœtu expungente: *Non peccat maritus occidens propria autoritate uxorem in adulterio deprehensam.* Sed dum maritus autoritate propriâ occidens uxorem in adulterio deprehensam peccat, licite non operatur: ergo non est permissum ipsi interficere uxorem adulterantem.

34. Oppones primò ex Magistro: Nicolaus Papa, ut liquet ex textus litterâ, nimis suffragatur interfectoibus suarum conjugum in adulterio deprehensarum: ergo quia ipsis eas interficere licet. Antecedens probatur: Hæc sunt verba Magistri ex Nicolai autoritate deducta: *Hic videtur Nicolaus permittere maritis, pro adulterio, aut hujusmodi uxores suas interficere.* Ergo quia Nicolaus favet suarum uxorum occisoribus crimine adulterii laborantium.

35. Respondetur negando Antecedens, ejusque probationem. Quia, ut textus littera innuit, Ecclesia nullum occidit materiali gladio, sed solum spiritali; & licet marito, secundum mundanam legem, liceat interficere uxorem in ipso adulterii actu deprehensam; nunquam tamen Ecclesia Sancta mundanis constringitur legibus; ideòque nec favet occisoribus conjugum, nec ipsis eas occidere permittit.

36. Oppones secundò: Ecclesia Romana utrumque comprehendit gladium, materiale quippè, & spirituale: ergo permittit viris suas

pos-

posse occidere uxores in adulterio deprehensas. Antecedens probatur ex illo satis trito testimonio Lucae cap. 22. dicente: *Ecce duo gladii, hic.* Et tunc Dominus dixit Discipulis: *Satis est.* Ergo Ecclesia geminum comprehendit, materiale scilicet, & spirituale gladium; sicque permittere poterit viris suas posse interficere uxores in adulterio deprehensas.

37. Respondetur negando Consequentiam, & iterum probationis Consequentiam. Quia, etsi duo gladii materialis quippè, & spiritualis Ecclesiæ conveniant; non tamen eodem fine, aut ratione ipsi aptantur, & ab ipsâ tractantur; quia spiritualis extrahendus est propriâ Ecclesiæ manu; materialis verò, non manu, sed tantum nutu; ideòque nunquam Ecclesia approbavit, aut permittit viris occisionem propriæ uxoris in adulterio deprehensæ.

38. Oppones tertio: Passim humana Lex, sive jus cæsareum permittit viro propriæ uxoris occisionem in ipso adulterii actu deprehensæ; sed tales leges, sive jura approbat, & sustinet Ecclesia: ergo cum hæc approbare non debeat nisi licitum, non incongruè deducitur, quòd viro liceat uxorem actu mœchantem interficere.

39. Respondetur negando Minorem, & Consequentiam. Nam in lege humanâ, sive cæsareo jure plura continentur, ex quibus nonnulla approbat Ecclesia, alia sustinet, & abolet alia. Hoc ergò, quòd suas possint viri proprias in adulterio deprehensas occidere uxores, non approbat Ecclesia; sed, aut sustinet ad aliorum metum, terroremque, aut penitus talem antiquat legem; cum olim multoties prohibuerit Ecclesia, & novissimè Alexander Septimus damnaverit hanc fatalem, & infestam doctrinam, de eò quòd liceat viris, propriâ autoritate interficere uxores in adulterio deprehensas.

40. Oppones quarto: Juxta genuinum litteræ textus captum, licet viris suas posse corrigere uxores; sed correctio debet esse juxta criminis qualitatem: ergo secundum quòd gravius peccant, gravius debent eas punire; sed mulier mœchans digna est mortis pœnâ: ergo si vir eam interficiat, licite operabitur, & nulli subjiçitur pœnâ.

41. Respondetur, quòd etsi viris liceat suas posse corrigere uxores, eò quòd vir sit mulieris caput, teneaturque eas regere; nihilominus correctio tanta, & talis debet esse, ut non auferat locum penitentiae; quòd haud dubie contingeret, si propriâ autoritate posset vir occidere uxorem in adulterio deprehensam. Undè, dum vir ita corrigit uxoris culpam, ut excedat correctionis limites, jam non est zelus correctionis, sed furor occisionis; sicque operari, ei non licet. Et hæc de

se-

secundâ, & ultimâ distinctionis parte fatis superque sint dicta.

QUÆSTIONES.

42. QUÆST. 1. An, & qualis Ordo dirimat Matrimonium? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas in 4. dist. 37. q. 1. art. 1. Gonetus tom. 5. tract. 8. disp. 9. art. 6. Contenson tom. 2. lib. 11. p. 4. dissert. 4. cap. 2. specul. 1. Anton. à Spirit. S. tom. 1. tract. 11. disp. 7. sect. 7. Sotus in 4. dist. 37. art. 1. Reding tom. 8. q. 11. art. 1. Controv. 2. Calsianus à S. Eliâ tom. 1. verb. Matrim. cap. 21. §. 4. Raynerius de Pisis tom. 1. verb. Ordo, tit. 1. num. 1. Mauritius de Lezanâ tom. 1. verb. Ordo, num. 1. & seqq.
43. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 37. q. 1. Mastrius in 4. disp. 7. q. 16. art. 2. Hiquæus in 4. dist. 37. art. 1. & seqq. Boscus tom. 6. disp. 12. sect. 4. Cotonijs tom. 1. lib. 5. cap. 1. Controv. 1. q. 1. & seqq. Castillentus in Polyanth. Seraph. verb. Ordo, diff. 1. num. 1. Portel in dub. Regular. verb. Ordo, num. 1. & seqq. Brancatus disp. 16. q. 1. & seqq. Durand tom. 4. tract. 5. disp. ult. q. ult. Frassen tom. 4. disp. ult. art. 3. §. 9.
44. Ex Scholâ Eximiâ Valentia tom. 3. disp. 6. q. 6. punct. 5. Tambur. tom. 2. lib. 8. cap. 9. Carleton tom. 2. disp. 104. sect. 1. Sanchez lib. 7. disp. 28. Filliucius tract. 10. p. 2. cap. 4. num. 121. Layman tract. 10. p. 4. cap. 2. num. 3. Henriquez lib. 12. cap. 5. num. 9. Coninch de Sacram. Ordin. disp. 11. Dicastillo tom. 3. tract. 10. disp. 7. dub. 18. Vazquez 3. p. tom. 3. disp. 249. cap. 3. Palao disp. 4. punct. 6. num. 6. Platelus tom. 5. cap. 7. §. 7.
45. Ex alijs D. Bonaventura in 4. dist. 37. q. 1. & 2. art. 1. Basilius Ponze de Matrim. lib. 7. cap. 27. num. 5. Bonacina de Matrim. q. 3. punct. 9. num. 8. & 12. Basso verb. Matrim. §. 3. num. 14. Gavardi tom. 6. q. 3. de Matrim. art. 2. Aversa de Matrim. q. 4. sect. 7. Gaudentius tom. 7. tract. de Ordin. disp. 5. q. 3. Marchinus de Ordin. tract. 2. q. 6.
46. QUÆST. 2. An, & quo jure Ordini sacro annexa sit continentie obligatio? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas in 4. dist. 37. q. 1. & seqq. & 2. q. 88. art. 11. & 3. p. q. 53. art. 4. Gonet tom. 5. tract. 7. disp. 3. art. 3. Reding. tom. 6. q. 10. art. 5. Controv. 1. Contenson tom. 2. lib. 11. p. 4. dissert. 4. cap. 2. specul. 1. Calsianus à S. Eliâ tom. 1. verb. Matrim. cap. 21. §. 4. & seqq. Anton. à Spirit. S. tom. 1. tract. 11. disp. 7. sect. 8. Sotus in 4. dist. 37. art. 1. & seqq.
47. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 37. q. 1. Mastrius in 4. disp. 7. q. 16. art. 2. Frassen tom. 4. disp. ult. art. 3. §. 9. Hiquæus in 4. dist.

37. num. 2. & seqq. Boscus tom. 4. disp. 10. sect. 5. Castillentus in Polyanth. Seraph. verb. Ordo, diff. 1. & seqq. Durand tom. 4. tract. 5. disp. ult. q. ult. Portel in dub. regular. verb. Ordo, num. 2. & seqq. Lauræa de Matrim. disp. 16. q. 1. & seqq. Cotonijs tom. 1. lib. 5. cap. 1. Controv. 1. q. 1. & seqq. Aquila in 4. dist. 37. q. 1. & 2.

48. Ex Scholâ Eximiâ Suarez tom. 3. de Relig. lib. 9. cap. 17. Tambur. tom. 2. lib. 7. cap. 3. §. 3. Sanchez lib. 7. de Matrim. disp. 27. Gasp. Hurtado de Ordin. diff. 16. Valentia tom. 3. disp. 9. q. 5. punct. 5. §. 2. Berllam. tom. 2. lib. 1. de Cler. cap. 18. Amicus de Ordin. disp. 12. sect. 13. Coninch disp. 10. de Ord. dub. 13. num. 30. Castro Palao de Ord. punct. 17. num. 5. Esparza tom. 2. lib. 10. q. 109. Platelus tom. 5. cap. 7. §. 7.

49. Ex alijs D. Bonaventura in 4. dist. 37. q. 2. 3. & seqq. Gaudentius tom. 7. tract. de Ord. disp. 5. q. 3. Marchinus de Ord. tract. 2. q. 6. Bassus verb. Matrim. §. 3. num. 13. Aversa de Matrim. q. 4. sect. 7. Basilius Ponze lib. 7. de Matrim. cap. 27. Gavardi tom. 6. q. 3. de Matrim. art. 2. & seqq. Bonacina de Matrim. q. 3. punct. 9.

50. QUÆST. 3. An ordines minores impediât Matrimonium? De quo, hic, quest. 1. & 2.

51. QUÆST. 4. An uxoricidium, sive viricidium impediât Matrimonium? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas in Supplem. 3. p. q. 66. art. 2. Salmant. tract. 9. cap. 12. punct. 4. Anton. à Spirit. S. tom. 1. tract. 11. disp. 7. sect. 14. §. 1. Reding tom. 8. q. 13. art. 1. Controv. 1. Sotus in 4. dist. 37. art. 2. & seqq. Contenson tom. 2. lib. 11. p. 4. dissert. 5. cap. 3. specul. 1. Mauritius de Lezanâ verb. uxoricid. num. 1. Calsianus à S. Eliâ tom. 1. verb. Matrim. cap. 22. §. 5. & seqq.

52. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 37. q. 1. Poncius tract. 11. disp. 49. q. 14. Boscus tom. 6. disp. 12. sect. 8. Durand tom. 4. tract. 5. disp. ult. q. ult. Castillentus in Polyanth. Seraph. verb. uxoricid. diff. 1. num. 1. & seqq. Mastrius in 4. disp. 7. q. 19. art. 1. Hiquæus in 4. dist. 37. art. 2. num. 1. & seqq. Frassen tom. 4. disp. ult. art. 3. §. 7. Rodriguez tom. 1. Summa, cap. 229. num. 5. Cotonijs tom. 1. lib. 5. Controv. 1. cap. 5. q. 4. dub. 3. & 4.

53. Ex Scholâ Eximiâ Carleton tom. 2. disp. 104. sect. 1. Tambur. tom. 2. lib. 8. cap. 6. §. 1. & seqq. Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 78. num. 18. Dicastillo tom. 3. tract. 10. disp. 7. dub. 56. Coninch. disp. 3. num. 55. Mart. Perez. de Matrim. disp. 37. Gasp. Hurt. disp. 23. diff. 1. num. 3. Toletus lib. 1. de Matrim. cap. 22. Gobat tract. 9. num. 180. Platelus tom. 5. cap. 7. §. 7.

54. Ex aliis D. Bonaventura in 4. dist. 37. q. 3. art. 2. Diana p. 9. tract. 7. resol. 21. Bonacina de Matrim. q. 3. punct. 6. num. 7. Ballao verb. Matrim. §. 6. num. 28. & 29. Gavardi tom. 6. q. 3. de Matrim. art. 7. Gaudentius tom. 7. disp. 6. q. 1. Marchin. tract. 3. q. 1. & seqq. Basilius Ponze lib. 7. de Matrim. cap. 28. & seqq. Averfa de Matrim. q. 5. sect. 8. & seqq.
55. QUÆST. 5. An liceat marito occidere uxorem in adulterio deprehensam? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas in 4. dist. 37. art. 1. q. 2. Reding tom. 8. q. 13. art. 2. Controv. 1. & seqq. Anton. à Spirit. S. tom. 1. tract. 11. disp. 7. sect. 15. §. 1. Salmant. tract. 9. cap. 12. punct. 4. Contenson tom. 2. lib. 11. part. 4. dissert. 6. cap. 4. specul. Sotus in 4. dist. 37. art. 3. & seqq. Casianus à S. Eliâ tom. 1. verb. Matrim. cap. 23. §. 1.
56. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 37. q. 1. Frassen tom. 4. disp. ult. art. 4. §. 1. Boscus tom. 6. disp. 12. sect. 9. Controv. 1. & seqq. Hiquæus in 4. dist. 37. art. 2. num. 1. & seqq. Cotonius tom. 1. lib. 5. Controv. 2. cap. 4. dub. 1. & seqq. Castillent. in Polyanth. Seraph. verb. Matrim. diff. 3. num. 1.
57. Ex Scholâ Eximiâ Card. Lugo tom. 1. de inst. disp. 10. sect. 10. Beccanus p. 2. tom. 3. de inst. & jure, cap. 8. q. 5. Sanchez de Matrim. lib. 10. disp. 8. tract. 39. Azor 1. p. lib. 5. cap. 20. q. 1. Tambur. lib. 6. cap. 1. §. 4. num. 3. Valentia tom. 3. disp. 5. q. 8. punct. 3. Moya in Select. tom. 2. tract. 6. disp. 3. q. 1. Læsius de inst. & jure, lib. 2. cap. 9. dub. 5.
58. Ex aliis D. Bonaventura in 4. dist. 37. art. 2. q. 1. Barbof. in Collect. tom. 4. p. 2. caus. 33. q. 2. Anton. Gomez in 1. Tauri, num. 6. Diana 3. p. tract. 4. resol. 223. Basilius Ponze lib. 6. de Matrim. cap. 15. Gaudentius tom. 3. tract. 1. disp. 17. q. 18. Thom. Hurtado tom. 2. tract. ult. lib. 5. §. 7. num. 204.
59. QUÆST. 6. An occidere uxorem adulteram sit gravius peccatum, quam matricidium? De quo, *hic quest.* 4. & 5.
60. QUÆST. 7. An adulterium sit majus peccatum, quam stuprum? De quo, *hic quest.* 4. & 5.
61. QUÆST. 8. An adulter vir gravius peccet, quam adultera uxor? De quo, *hic quest.* 4. & 5.
62. QUÆST. 9. An adulterii culpa in prolem potiùs transfundatur? De quo, *hic quest.* 4. & 5.
63. QUÆST. 10. An adulterium sit semper causa sufficiens ad divortium? De quo, *dist.* 33. *quest.* 6.
64. QUÆST. 11. An in veteri lege poenâ aliquâ afficiebatur adulterium? De quo, *hic q.* 4. & 5.

QUÆST.

65. QUÆST. 12. An Pontifex possit licitè ac validè in impedimenti dispensare? Ex Angelicâ Scholâ D. Thom. 2. 2. q. 88. art. 9. & seqq. Reding tom. 8. q. 14. art. 1. Controv. 1. Prado tom. 2. cap. 33. q. 3. §. 2. Anton. à Spirit. S. tom. 1. tract. 11. disp. 8. sect. 1. Salmant. tom. 2. tract. 6. cap. 14. punct. 1. Contenson tom. 2. lib. 11. p. 4. dissert. 4. cap. 2. specul. 3. Labat tom. 7. tract. 3. disp. 6. dub. 8. Gonet tom. 5. tract. 8. disp. 6. art. 2. §. 3. Joan. à S. Thomâ tom. univ. disp. 29. q. 88. art. 18. & seqq. Capisuchus Controv. 11. q. univ.
66. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 33. q. 1. & seqq. Mastrius in 4. disp. 7. q. 20. art. 1. Boscus tom. 6. disp. 12. sect. 13. Angles 2. p. q. univ. de voto, art. 8. diff. 1. Cotonius tom. 1. lib. 4. Controv. 5. cap. 5. Castillent. in Polyanth. Seraph. verb. dispens. diff. 1. num. 1. & seqq. Hiquæus in 4. dist. 33. art. 2. & seqq. Durand tom. 4. tract. 5. disp. ult. quest. ult.
67. Ex Scholâ Eximiâ Suarez tract. de voto, lib. 6. cap. 9. Dicastillo de Matrim. disp. 8. dub. 4. Gobat de Sacram. tract. 9. num. 572. Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 12. Tambur. lib. 8. tract. 2. cap. 4. Filliucius tract. 10. cap. 10. Henriquez lib. 12. cap. 3. num. 1. Coninch. disp. 33. num. 35. Palao de spons. disp. 4. punct. ult.
68. Ex aliis D. Bonaventura in 4. dist. 33. q. 1. art. 1. & seqq. Diana p. 8. tract. 3. resol. 78. Sylveira Opuscul. varia resol. 2. & 7. de potest. q. 1. Gavardi tom. 6. q. de Matrim. art. 9. Sayrus lib. 6. cap. 11. num. 9. Faustus lib. 3. q. 36. num. 3. Bonacina q. 3. punct. 15. num. 2.
69. QUÆST. 13. An Pontifex dispensare possit in impedimento ordinis? De quo, *hic quest.* 12.
70. QUÆST. 14. An Papa dispensare possit in voto solemni castitatis? De quo, *dist.* 38. *quest.* 4.

L 2

DE